

MONITORUL OFICIAL AL ROMÂNIEI

Anul 184 (XXVIII) — Nr. 6

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 6 ianuarie 2016

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 761 din 5 noiembrie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 83 alin. (2) și art. 85 alin. (3) teza a doua din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor	2–3
Decizia nr. 767 din 10 noiembrie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 48 alin. (7) din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență.....	4–5
Decizia nr. 770 din 10 noiembrie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 140 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței.....	6–7
Decizia nr. 783 din 17 noiembrie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 111 alin. (4) și (6) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice	7–9
Decizia nr. 790 din 17 noiembrie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 18 ¹ alin. (1) din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție	9–10
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
4.141/2015. — Ordin al ministrului finanțelor publice privind completarea anexei la Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 86/2005 pentru reglementarea datei plății salariilor la instituțiile publice	11
4.142/2015. — Ordin al ministrului finanțelor publice privind abrogarea Ordinului ministrului finanțelor publice nr. 2.281/2009 pentru aplicarea prevederilor art. 36 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2009 cu privire la rectificarea bugetară pe anul 2009 și reglementarea unor măsuri financiar-fiscale	11
ACTE ALE AUTORITĂȚII DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ	
25/2015. — Normă privind obligațiile de raportare și transparență în sistemul pensiilor facultative	12–15

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 761
din 5 noiembrie 2015****referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 83 alin. (2) și art. 85 alin. (3)
teza a doua din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor**

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Benke Károly	— magistrat-asistent-șef

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Loredana Veisa.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 82 alin. (2) și art. 85 alin. (3) teza a doua din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, excepție ridicată de Gheorghe Biolan în Dosarul nr. 352/115/2015 al Tribunalului Caraș-Severin — Secția I civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 892D/2015.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate invocate. În acest sens, se arată că autorul acesteia nu se află în situația prevăzută de art. 83 alin. (2) din Legea nr. 303/2004, acesta referindu-se la judecătorii și procurorii eliberați din funcție prin pensionare. În aceste condiții, critica tinde la o modificare a normei în sensul includerii magistraților care, deși au decizie de pensionare, nu au optat pentru eliberarea din funcție prin pensionare, ci pentru continuarea activității; or, aceasta este o altă situație juridică decât cea prevăzută de textul legal criticat, în privința acestei categorii de judecători și procurori decizia de pensionare nu și-a produs efectele, nefiind pusă în executare.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 28 aprilie 2015, pronunțată în Dosarul nr. nr. 352/115/2015, **Tribunalul Caraș-Severin — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 82 alin. (2) și art. 85 alin. (3) teza a doua din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor**, excepție ridicată de Gheorghe Biolan într-o cauză având ca obiect soluționarea cererii de obligare a Casei Județene de Pensii Olt la punerea în plată a deciziei privind acordarea pensiei de serviciu cu începere din data de 1 noiembrie 2014, în lipsa decretului Președintelui României de eliberare din funcția de judecător pe care autorul excepției o deține.

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** se susține că art. 82 alin. (2) din Legea nr. 303/2004 este neconstituțional în măsura în care interzice magistraților înscriși la pensie de serviciu care își continuă activitatea de magistrat după această dată să cumuleze pensia de serviciu cu veniturile realizate ca magistrat. Se consideră că există o discriminare

între judecătorul înscris la pensie de serviciu care își continuă activitatea și cel eliberat din funcție prin pensionare, întrucât, deși ambii sunt titularii unui drept de pensie, numai magistratul eliberat din funcție prin pensionare beneficiază de plata pensiei de serviciu. De asemenea, există o discriminare și între judecătorul înscris la pensie de serviciu care își continuă activitatea, pe de o parte, și judecătorul care a fost eliberat din funcție prin pensionare și care au fost, ulterior, reîncadrați ca judecători, pe de altă parte, întrucât acesta din urmă realizează un cumul între veniturile obținute ca judecător și pensia de serviciu.

6. Cu privire la art. 85 alin. (3) teza a doua din Legea nr. 303/2004 sunt reiterate criticile de neconstituționalitate anterior menționate, adăugându-se că sunt încălcate și prevederile art. 47 alin. (2) din Constituție, întrucât, în lipsa punerii în plată a pensiei de serviciu, este atinsă substanța acestui drept constituțional.

7. **Tribunalul Caraș-Severin — Secția I civilă** apreciază că excepția de neconstituționalitate ridicată este neîntemeiată. Cu privire la constituționalitatea dispozițiilor art. 82 alin. (2) din Legea nr. 303/2004 [în realitate, art. 83 alin. (2)] este menționată jurisprudența Curții Constituționale. De asemenea, se mai arată că, potrivit art. 47 alin. (2) din Constituție, dreptul la pensie se exercită potrivit legii, astfel că legiuitorul este în drept să stabilească condițiile și criteriile de acordare a pensiei, modul de calcul al drepturilor de pensie, data plății acesteia.

8. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

9. **Avocatul Poporului** apreciază că dispozițiile legale criticate sunt constituționale. În acest sens, se arată că dispozițiile legale criticate se aplică în mod egal tuturor judecătorilor și procurorilor eliberați din funcție, fără nicio discriminare pe criterii arbitrare.

10. Se apreciază că legiuitorul este în drept să stabilească și să modifice, ori de câte ori apare această necesitate, condițiile și criteriile de acordare a pensiilor, modul de calcul și cuantumul acestora. De asemenea, în considerarea situației specifice a unor categorii socioprofesionale, legiuitorul poate institui tratamente juridice diferențiate atât prin condiții și criterii de acordare derogatorii, cât și printr-un mod de calcul și quantum diferite ale pensiilor.

11. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

12. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție,

precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

13. Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum rezultă din încheierea de sesizare, îl constituie dispozițiile art. 82 alin. (2) și art. 85 alin. (3) teza a doua din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 826 din 13 septembrie 2005. Curtea observă că autorul excepției de neconstituționalitate, precum și instanța judecătorească în mod greșit au reținut art. 82 alin. (2) din Legea nr. 303/2004 ca fiind obiectul excepției, în realitate, autorul excepției referindu-se prin criticile sale la conținutul normativ al art. 83 alin. (2) din lege. În consecință, Curtea reține ca obiect al excepției de neconstituționalitate dispozițiile art. 83 alin. (2) și art. 85 alin. (3) teza a doua din Legea nr. 303/2004, texte asupra cărora urmează a se pronunța prin prezenta decizie și care au următorul cuprins:

— Art. 83 alin. (2): „(2) *Judecătorii și procurorii care au fost eliberați din funcție prin pensionare pot cumula pensia de serviciu cu veniturile realizate dintr-o activitate profesională, indiferent de nivelul veniturilor respective*”.

— Art. 85 alin. (3) teza a doua: „(3) [...] *Plata pensiei se face de la data prevăzută în decretul Președintelui României ca fiind cea a eliberării din funcție sau, în cazul lipsei unei astfel de date, de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a decretului Președintelui României de eliberare din funcție*”.

14. Autorul excepției de neconstituționalitate susține că prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 16 privind egalitatea în drepturi și art. 47 alin. (2) privind dreptul la pensie.

15. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că, în esență, autorul acesteia este nemulțumit de faptul că textele de lege criticate nu permit punerea în plată a deciziei pentru stabilirea pensiei de serviciu anterior dobândirii calității de pensionar, împiedicându-l, astfel, să cumuleze pensia de serviciu cu indemnizația aferentă calității de judecător pe care o exercită în continuare.

16. Cu privire la pretinsa încălcare a dispozițiilor art. 16 din Constituție, Curtea constată că, de principiu, pensia constituie o prestație de asigurări sociale care se acordă începând cu data dobândirii calității de pensionar. De aceea, o persoană care nu a dobândit această calitate nu poate beneficia de această prestație de asigurări sociale. Aceleași coordonate se aplică și în cazul pensiei de serviciu, beneficiarul acesteia trebuind să îndeplinească condițiile legale pentru dobândirea acestei calități.

17. Calitatea de pensionar în sensul Legii nr. 303/2004 se dobândește prin îndeplinirea condițiilor prevăzute de art. 82—86

din lege, condiții printre care se află și cea legată de eliberarea din funcție, prin pensionare, a judecătorului/ procurorului. Or, în lipsa emiterii decretului Președintelui României, judecătorul/ procurorul, chiar dacă îndeplinește condițiile de eliberare din funcție prin pensionare, nu va dobândi, în mod automat, calitatea de pensionar. În consecință, judecătorul/procurorul care nu a fost eliberat din funcție prin pensionare și nu a dobândit calitatea de pensionar nu este în aceeași situație juridică cu cel care a fost eliberat prin pensionare și a dobândit calitatea de pensionar, astfel încât tratamentul juridic aplicat în privința acestuia nu poate fi decât diferit. Faptul că, ulterior, judecătorul/procurorul pensionat se reîncadrează în muncă și cumulează pensia de serviciu cu veniturile realizate din activitatea în care s-a reîncadrat nu echivalează cu o renunțare la calitatea de pensionar, ci cu un cumul între două calități, ceea ce și determină cumulul dintre prestațiile aferente acestora.

18. Prin urmare, dispozițiile legale criticate nu sunt contrare art. 16 din Constituție, tratamentul juridic diferit aplicat judecătorului/procurorului pensionat în raport cu cel nepensionat sub aspectul punerii în plată a pensiei de serviciu datorându-se situațiilor diferite în care aceștia se află.

19. Curtea mai reține că, în sistemul public general de pensii, împlinirea vârstei de pensionare și a stagiului minim de cotizare are drept consecință încetarea de drept a contractului de muncă [art. 56 alin. (1) lit. c) teza întâi din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 345 din 18 mai 2011] și numai din acest moment asiguratul poate dobândi calitatea de pensionar în condițiile Legii nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 852 din 20 decembrie 2010. În niciun caz nu se poate pune în plată pensia fără dobândirea calității de pensionar, constatată ca atare. În aceste condiții, este evident că acceptarea susținerilor autorului excepției ar echivala cu acordarea unui privilegiu nepermis unei categorii socioprofesionale, contrar art. 16 din Constituție [cu privire la noțiunea de privilegiu, a se vedea Decizia nr. 755 din 16 decembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 101 din 9 februarie 2015, paragraful 23].

20. În privința invocării art. 47 alin. (2) din Constituție, Curtea constată că acest text constituțional vizează pensiile contributive, și nu cele de serviciu (Decizia nr. 873 din 25 iunie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 433 din 28 iunie 2010), acestea din urmă fiind acordate în considerarea statutului de care se bucură o anumită categorie socioprofesională. În consecință, nu se poate reține încălcarea art. 47 alin. (2) din Constituție.

21. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Gheorghe Biolan în Dosarul nr. 352/115/2015 al Tribunalului Caraș-Severin — Secția I civilă și constată că dispozițiile art. 83 alin. (2) și art. 85 alin. (3) teza a doua din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Caraș-Severin — Secția I civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 5 noiembrie 2015.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent-șef,
Benke Károly

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 767

din 10 noiembrie 2015

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 48 alin. (7) din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ionița Cochintu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Luminița Nicolescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 48 alin. (7) din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență, excepție ridicată de Varga Dănilă, în calitate de administrator special al Societății „Cheia” — S.R.L., cu sediul în Satu Mare, în Dosarul nr. 1.814/83/2014/a2 al Tribunalului Satu Mare — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 816D/2015.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, menționând în acest sens jurisprudența Curții Constituționale în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 26 martie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 1.814/83/2014/a2, **Tribunalul Satu Mare — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 48 alin. (7) din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență**, excepție ridicată de Varga Dănilă, în calitate de administrator special al Societății „Cheia” — S.R.L., cu sediul în Satu Mare, într-o cauză întemeiată pe dispozițiile Legii nr. 85/2014.

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** autorul acesteia susține, în esență, că prevederile criticate îngădesc, într-o manieră abuzivă, dreptul administratorului special și al asociaților/acționarilor unei societăți în insolvență de a se adresa unei instanțe de judecată în situația în care creditorii debitorului adoptă hotărâri prin care le lezează în mod grav și cu rea-credință interesele. De asemenea, se apreciază că decizia creditorilor de a desemna un administrator judiciar și de a-i stabili un onorariu considerat păgubitor pentru societate, în raport cu alte remunerații, trebuie să poată fi contestată inclusiv de deținătorii părților de interes (administratori, acționari, asociați).

6. **Tribunalul Satu Mare — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal** opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, sens în care, menționând jurisprudența Curții Constituționale în materia insolvenței, arată că opțiunea legiuitorului de a restrânge sfera persoanelor care au vocație de a contesta nu intră în coliziune cu dreptul persoanelor care justifică un interes de a participa la administrarea procedurii de insolvență.

7. Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

9. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze prezenta excepție.

10. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 48 alin. (7) din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 466 din 25 iunie 2014, care au următorul cuprins: *„Hotărârea adunării creditorilor poate fi anulată de judecătorul-sindic pentru nelegalitate, la cererea creditorilor care au votat împotriva luării hotărârii respective și au făcut să se consemneze aceasta în procesul-verbal al adunării, precum și la cererea creditorilor care au lipsit motivat de la ședința adunării creditorilor sau ale căror voturi nu au fost consemnate în procesul-verbal întocmit. Hotărârea, cu excepția celei prin care a fost desemnat, poate fi atacată, pentru motive de nelegalitate, și de administratorul judiciar/lichidatorul judiciar.”*

11. În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale sunt invocate prevederile constituționale ale art. 21 alin. (1) și (2) referitor la accesul liber la justiție.

12. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că dispozițiile criticate nu au mai format obiectul controlului de constituționalitate, însă soluția legislativă s-a regăsit și în prevederile Legii nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 359 din 21 aprilie 2006, cu modificările și completările ulterioare, care a fost abrogată prin Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență, și asupra căreia Curtea s-a mai pronunțat prin mai multe decizii, respingând excepția de neconstituționalitate.

13. Astfel, prin Decizia nr. 390 din 17 aprilie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 370 din 31 mai

2007, Curtea a constatat că art. 14 alin. (7) din Legea nr. 85/2006 prevedea dreptul judecătorului-sindic de a desființa hotărârea nelegală a adunării creditorilor la cererea creditorilor care au votat împotriva adoptării hotărârii respective și au cerut consemnarea acestui fapt în procesul-verbal al adunării, precum și la cererea creditorilor care au lipsit justificat de la adunare. Hotărârile luate în adunarea creditorilor privesc realizarea intereselor legitime ale acestora, în mod colectiv, în vederea recuperării creanțelor lor. În aceste condiții, acționarii debitorului nu au nicio justificare pentru a cere desființarea hotărârii adunării creditorilor. De altfel, acționarii respectivi nu sunt participanți în nume propriu în procedura insolvenței, participant fiind debitorul persoană juridică, direct ori reprezentat de administratorul sau de lichidatorul judiciar.

14. Totodată, prin Decizia nr. 619 din 27 mai 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 557 din 23 iulie 2008, Curtea a arătat că, potrivit art. 19 alin. (2) din Legea nr. 85/2006, în cadrul primei ședințe a adunării creditorilor sau ulterior, creditorii care dețin cel puțin 50% din valoarea totală a creanțelor pot decide desemnarea unui administrator judiciar/lichidator, stabilindu-i și remunerația. Astfel, adunarea creditorilor este convocată pentru a decide în toate aspectele importante ale procedurii prevăzute de lege, iar pentru facilitarea luării deciziilor în cadrul acestui organ colegial sunt prevăzute două modalități de vot, ambele bazate pe criteriul valorii creanțelor.

15. Referitor la dreptul creditorilor care au votat împotriva adoptării hotărârii adunării creditorilor și au cerut consemnarea acestui fapt în procesul-verbal al adunării, precum și al creditorilor care au lipsit justificat de la adunare de a solicita judecătorului-sindic desființarea hotărârii pe care aceștia o consideră nelegal adoptată, Curtea a statuat că în condițiile în care hotărârile luate în adunarea creditorilor privesc realizarea intereselor legitime ale acestora, în mod colectiv, în vederea recuperării creanțelor lor, numai aceștia justifică un interes și, implicit, calitate procesuală activă, în declanșarea controlului de legalitate a respectivelor hotărâri, efectuat de judecătorul-sindic. În aceste condiții, dispozițiile art. 14 alin. (7) din Legea nr. 85/2006 nu creează o poziție privilegiată creditorilor în detrimentul administratorului special, reprezentant al debitorului,

așa cum consideră autorul excepției, ci reprezintă exclusiv o garanție a asigurării echilibrului între persoane cu interese contrare, prin determinarea cadrului legal de exercitare a drepturilor lor legitime. Prin urmare, Curtea nu poate reține critica de neconstituționalitate referitoare la nesocotirea dreptului la un proces echitabil, consacrat de art. 21 alin. (3) din Constituție (a se vedea, în același sens, Decizia nr. 525 din 9 aprilie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 430 din 27 iunie 2009, sau Decizia nr. 367 din 25 martie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 335 din 20 mai 2010).

16. Din economia prevederilor criticate din Legea nr. 85/2014 reiese că hotărârea adunării creditorilor poate fi anulată de judecătorul-sindic pentru nelegalitate, la cererea creditorilor care au votat împotriva luării hotărârii respective și au făcut să se consemneze aceasta în procesul-verbal al adunării, precum și la cererea creditorilor care au lipsit motivat de la ședința adunării creditorilor sau ale căror voturi nu au fost consemnate în procesul-verbal întocmit. Hotărârea, cu excepția celei prin care a fost desemnat, poate fi atacată, pentru motive de nelegalitate, și de administratorul judiciar/lichidatorul judiciar.

17. Potrivit vechilor reglementări, respectiv art. 14 alin. (7) din Legea nr. 86/2006, hotărârea adunării creditorilor putea fi desființată de judecătorul-sindic pentru nelegalitate, la cererea creditorilor care au votat împotriva luării hotărârii respective și au făcut să se consemneze aceasta în procesul-verbal al adunării, precum și la cererea creditorilor îndreptățiți să participe la procedura insolvenței, care au lipsit motivat de la ședința adunării creditorilor. Or, din compararea prevederilor legale criticate cu cele care au fost abrogate și asupra cărora Curtea Constituțională a exercitat controlul de constituționalitate, Curtea observă că prin noile prevederi se extinde sfera celor care pot formula cerere de anulare a hotărârii adunării creditorilor, respectiv au fost incluși și administratorul judiciar/lichidatorul judiciar.

18. Având în vedere jurisprudența Curții Constituționale în materia insolvenței, cele reținute în deciziile menționate se aplică *mutatis mutandis* și în prezenta cauză, astfel că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

19. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Varga Dănilă, în calitate de administrator special al Societății „Cheia” — S.R.L., cu sediul în Satu Mare, în Dosarul nr. 1.814/83/2014/a2 al Tribunalului Satu Mare — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile art. 48 alin. (7) din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Satu Mare — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 10 noiembrie 2015.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Ionița Cochințu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 770

din 10 noiembrie 2015

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 140 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ionița Cochintu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Luminița Nicolescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 140 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, excepție ridicată de SCP Prolex IPURL, în calitate de lichidator judiciar al Societății AS Faber Tex — S.R.L. din Mărăcineni, satul Argeșelul, județul Argeș în Dosarul nr. 1.944/1.259/2009 al Tribunalul Specializat Argeș, și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.181D/2015.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca inadmisibilă, întrucât, pe de o parte, autoarea acesteia nu formulează veritabile critici de neconstituționalitate, iar, pe de altă parte, dispozițiile art. 31 din Constituție nu au incidență în cauză.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 18 iunie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 1.944/1.259/2009, **Tribunalul Specializat Argeș a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 140 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței**, excepție ridicată de SCP Prolex IPURL, în calitate de lichidator judiciar al Societății AS Faber Tex — S.R.L. din Mărăcineni, satul Argeșelul, județul Argeș, într-o cauză întemeiată pe dispozițiile Legii nr. 85/2006.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate autoarea acesteia susține, în esență, că dispozițiile Legii nr. 85/2006, precum și art. 140 din această lege dispun clar și precis că din sumele încasate, în temeiul art. 138 din aceeași lege, se plătesc cheltuielile de procedură, întrucât acestea sunt creanțe și formează pasivul debitorului. Or, aplicarea prevederilor criticate în sensul că exclud expres plata cheltuielilor de procedură din sumele obținute din executarea unei sentințe, pronunțate în temeiul art. 138 din Legea nr. 85/2006, conduce la încălcarea dreptului la informație, precum și a prevederilor art. 1 alin. (5) din Constituție, situație în care textul legal criticat nu este precis și clar, astfel încât persoanele să își poată adapta conduita corespunzător, nefiind îndeplinită, prin urmare, nici cerința de previzibilitate a legii. În acest context se ajunge în situația în care nu pot fi plătite cheltuielile de procedură efectuate, aspect ce contravine

dispozițiilor exprese ale art. 131 din Legea nr. 85/2006, care, într-o asemenea ipoteză, dispune închiderea imediată a procedurii. Legea nu distinge, astfel că nici judecătorul nu poate distinge, pentru că ar avea consecința adăugării la lege. În continuare, invocând jurisprudența Curții Constituționale cu privire la claritatea și previzibilitatea legii, expune aspecte particulare ale speței.

6. **Tribunalul Specializat Argeș** opinează în sensul că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât din argumentarea acesteia rezultă că neconstituționalitatea textului criticat este dedusă nu din raportarea la prevederile constituționale menționate, ci din modul de aplicare a acestuia, raportat la un alt text din legea insolvenței, respectiv art. 131. Totodată, menționează că, de altfel, dispozițiile art. 31 din Constituție nu au aplicabilitate în speța dedusă judecării.

7. Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

9. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze prezenta excepție.

10. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 140 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 359 din 21 aprilie 2006, care au următorul cuprins: „*Sumele depuse potrivit dispozițiilor art. 138 alin. (1) vor intra în averea debitorului și vor fi destinate, în caz de reorganizare, plății creanțelor potrivit programului de plăți, completării fondurilor necesare continuării activității debitorului, iar în caz de faliment, acoperii pasivului.*”

11. Legea nr. 85/2006, cu modificările și completările ulterioare, a fost abrogată prin art. 344 lit. a) din titlul V — *Dispoziții tranzitorii și finale* din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 466 din 25 iunie 2014. Însă, având în vedere prevederile art. 343 din Legea nr. 85/2014, potrivit cărora „*Procesele începute înainte de intrarea în vigoare a prezentei legi rămân supuse legii aplicabile anterior acestei date*”, precum și Decizia Curții Constituționale nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, prin care Curtea a stabilit că sintagma „în vigoare” din cuprinsul dispozițiilor art. 29 alin. (1) și ale art. 31 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, este constituțională în măsura în care se interpretează în sensul că sunt supuse controlului de

constituționalitate și legile sau ordonanțele ori dispozițiile din legi sau din ordonanțe ale căror efecte juridice continuă să se producă și după ieșirea lor din vigoare, Curtea urmează a exercita controlul de constituționalitate asupra prevederilor art. 140 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței.

12. În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale sunt invocate prevederile constituționale ale art. 1 alin. (5) referitor la obligativitatea respectării Constituției, a supremației sale și a legilor și art. 31 privind dreptul la informație.

13. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că prevederile criticate stabilesc destinația sumelor ce vor intra în averea debitorului, depuse potrivit dispozițiilor art. 138 alin. (1), respectiv, în caz de reorganizare, acestea vor fi destinate plății creanțelor potrivit programului de plăți, completării fondurilor necesare continuării activității debitorului, iar în caz de faliment, acoperirii pasivului. Astfel, prevederile art. 138 alin. (1), la care fac referire dispozițiile criticate în prezenta cauză, stabilesc că, în cazul în care în raportul întocmit în conformitate cu dispozițiile art. 59 alin. (1) sunt identificate persoane cărora le-ar fi imputabilă apariția stării de insolvență a debitorului, „la cererea administratorului judiciar sau a lichidatorului, judecătorul-sindic poate dispune ca o parte a pasivului debitorului, persoană juridică, ajuns în stare de

insolvență, să fie suportată de membrii organelor de conducere și/sau supraveghere din cadrul societății, precum și de orice altă persoană care a cauzat starea de insolvență a debitorului, prin una dintre următoarele fapte: (...)”.

14. Față de acestea, Curtea observă că autoarea excepției de neconstituționalitate deduce pretinsa neconstituționalitate a prevederilor art. 140 din Legea nr. 85/2006 prin prisma modului în care acestea sunt interpretate și aplicate prezentei cauze. Or, în ceea ce privește interpretarea și aplicarea prevederilor criticate la speța dedusă judecării, Curtea reține că aceste probleme excedează controlului de constituționalitate și, prin urmare, nu pot fi cenzurate de instanța de contencios constituțional, fiind de competența instanței judecătorești. În atare situație, excepția de neconstituționalitate, astfel cum a fost formulată, urmează a fi respinsă ca inadmisibilă. De altfel, în acest sens este și jurisprudența constantă a Curții Constituționale, spre exemplu, Decizia nr. 357 din 22 martie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 406 din 9 iunie 2011, sau Decizia nr. 1.474 din 8 noiembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 18 din 10 ianuarie 2012, Decizia nr. 1.044 din 11 decembrie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 51 din 23 ianuarie 2013.

15. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 140 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, excepție ridicată de SCP Prolex IPURL, în calitate de lichidator judiciar al Societății AS Faber Tex — S.R.L. din Mărăcineni, satul Argeșelul, județul Argeș, în Dosarul nr. 1.944/1.259/2009 al Tribunalului Specializat Argeș.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Specializat Argeș și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 10 noiembrie 2015.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Ionița Cochintu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 783

din 17 noiembrie 2015

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 111 alin. (4) și (6) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Afrodita Laura Tutunaru	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ștefania Sofronea.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 111 alin. (4) și (6) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, excepție ridicată de Jean Robert Petrescu în Dosarul nr. 6.246/63/2014 al Curții de Apel Craiova — Secția contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 484D/2015.

2. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, deoarece reținerea permisului de conducere în situația reglementată de textul criticat reprezintă o măsură administrativă care nu poate pune în discuție principiul *ne bis in idem*, nefiind vorba de o dublă sancțiune pentru aceeași infracțiune.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 5 martie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 6.246/63/2014, **Curtea de Apel Craiova — Secția contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 111 alin. (4) și (6) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice**, excepție ridicată de Jean Robert Petrescu într-o cauză având ca obiect soluționarea unei acțiuni în anulare a unui act administrativ, în calea de atac a recursului.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că prevederile legale menționate sunt neconstituționale, deoarece pe parcursul desfășurării urmăririi penale nu poate să își producă efectele vreo sancțiune contravențională, fie ea și complementară, deoarece este evident incompatibilă cu scopul și obiectul procesului penal, neputând să opereze, până la stabilirea răspunderii penale, sancțiuni specifice răspunderii contravenționale, pentru că s-ar încălca principiul de drept al evitării dublei sancționări *ne bis in idem*.

6. **Curtea de Apel Craiova — Secția de contencios administrativ și fiscal** opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece dispozițiile legale criticate nu pot fi privite ca aducând atingere prevederilor art. 20 din Constituție.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

8. **Avocatul Poporului** apreciază că dispozițiile criticate sunt constituționale.

9. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

10. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

11. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 111 alin. (4) și (6) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 670 din 3 august 2006, astfel cum au fost modificate prin articolul unic al Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 146/2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 754 din 7 noiembrie 2008, și prin art. I pct. 35 lit. e) din Ordonanța Guvernului nr. 21/2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 635 din 29 august 2014, care au următorul conținut: „(4) *Permisul de conducere al*

conducătorului de autovehicul, tractor agricol sau forestier ori tramvai, implicat într-un accident de circulație din care a rezultat uciderea sau vătămarea corporală a unei persoane, se reține de către poliția rutieră dacă acesta a încălcat o regulă de circulație, eliberându-se dovada înlocuitoare fără drept de circulație, în situația în care regula de circulație încălcată este una dintre cele prevăzute la art. 102 alin. (3) lit. a) și c), sau dovada înlocuitoare cu drept de circulație pentru o perioadă de 15 zile, în celelalte cazuri. [...]

(6) *La cererea titularului permisului de conducere reținut în condițiile alin. (1) lit. b) sau ale alin. (4), procurorul care efectuează urmărirea penală sau exercită supravegherea cercetării penale ori, în faza de judecată, instanța de judecată investită cu soluționarea cauzei poate dispune prelungirea dreptului de circulație, cu câte cel mult 30 de zile, până la dispunerea neînceperii urmăririi penale, scoaterii de sub urmărire penală ori încetării urmăririi penale sau, după caz, până la rămânerea definitivă a hotărârii judecătorești. Modul de soluționare a cererii de prelungire a dreptului de circulație se comunică și șefului poliției rutiere pe raza căreia s-a comis fapta.”*

12. Autorul excepției de neconstituționalitate susține că dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 20 referitor la *Tratatele internaționale privind drepturile omului* și art. 4 din Protocolul nr. 7 adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

13. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile legale criticate dispun cu privire la reținerea permisului de conducere și eliberarea unei dovezi înlocuitoare cu sau fără drept de circulație, deci la luarea unei măsuri tehnico-administrative, atunci când conducătorul auto, pe lângă faptul că a fost implicat într-un accident de circulație din care a rezultat cel puțin vătămarea corporală a unei persoane, a încălcat o regulă de circulație. De altfel, până la soluționarea cauzei penale, la cererea titularului permisului astfel reținut, procurorul sau instanța de judecată poate dispune periodic prelungirea dreptului de circulație cu cel mult 30 de zile.

14. Autorul critică aceste prevederi, deoarece încalcă principiul de drept al evitării dublei sancționări — *non bis in idem* — prin aceea că, deși nu a fost stabilită răspunderea penală, instituie sancțiuni specifice contravenționale.

15. O astfel de critică nu poate fi primită, întrucât principiul de drept procesual penal *non bis in idem* presupune că nimeni nu poate fi urmărit sau pedepsit încă o dată pentru aceeași faptă pentru care a fost deja urmărit sau condamnat. Condiția fundamentală pentru a putea fi invocat dreptul pe care acest text îl consacră este ca persoana în cauză să fi suferit o condamnare, să fi fost achitată sau să se fi dispus încetarea urmăririi penale pentru fapta penală în legătură cu care este din nou urmărită sau judecată. Or, prevederile legale contestate au în vedere luarea unei măsuri tehnico-administrative în vederea suspendării permisului de conducere pe timp limitat, deoarece a fost încălcată o regulă de circulație, și nu dispun cu privire la instituirea unei noi sancțiuni penale pentru aceeași infracțiune (vătămarea corporală ori uciderea unei persoane). O astfel de dispoziție are în vedere atingerea finalității pentru care Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 a fost edictată, și anume asigurarea desfășurării în siguranță a circulației pe drumurile publice, precum și ocrotirea vieții, integrității corporale și a sănătății persoanelor participante la trafic. În plus, consacrarea convențională a principiului enunțat se găsește în art. 4 din Protocolul nr. 7 adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, în legătură cu care Curtea Constituțională a statuat de principiu că nu este incident în astfel de cauze (a se vedea Decizia nr. 1.305 din 2 decembrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 113 din 25 februarie 2009).

16. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Jean Robert Petrescu în Dosarul nr. 6.246/63/2014 al Curții de Apel Craiova — Secția contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile art. 111 alin. (4) și (6) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Craiova — Secția contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 17 noiembrie 2015.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Afrodita Laura Tutunaru

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 790

din 17 noiembrie 2015

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 18¹ alin. (1) din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Afrodita Laura Tutunaru	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Marinela Mincă.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 18¹ alin. (1) din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție, excepție ridicată de Lili Adrian Andrecă în Dosarul nr. 8.958/63/2014 al Tribunalului Dolj — Secția penală și pentru cauze cu minori și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 807D/2015.

2. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Magistratul-asistent referă asupra faptului că autorul excepției a depus la dosar o cerere prin care solicită suspendarea judecării excepției de neconstituționalitate și sesizarea Curții de Justiție a Uniunii Europene cu o întrebare preliminară referitoare la contrarietatea legislației naționale cu principiul proporționalității pedepselor penale consacrat de art. 49 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene și cu preambulul Convenției privind protejarea intereselor financiare ale Comunităților Europene.

4. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a cererii formulate.

5. Curtea, deliberând, respinge cererea formulată, ca inadmisibilă. În acest sens Curtea reține, așa cum a statuat în

jurisprudența sa — a se vedea în acest sens Decizia nr. 668 din 18 mai 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 487 din 8 iulie 2011 —, că folosirea unei norme de drept european în cadrul controlului de constituționalitate ca normă interpusă celei de referință, în temeiul art. 148 alin. (2) și (4) din Constituție, trebuie să implice o condiționalitate cumulativă: pe de o parte, această normă să fie suficient de clară, precisă și neechivocă prin ea însăși sau înțelesul acesteia să fi fost stabilit în mod clar, precis și neechivoc de Curtea de Justiție a Uniunii Europene și, pe de altă parte, norma trebuie să se circumscrie unei anumit nivel de relevanță constituțională, astfel încât conținutul său normativ să susțină posibila încălcare de către legea națională a Constituției — unica normă directă de referință în cadrul controlului de constituționalitate. Or, prin modul de formulare a întrebării preliminare propuse de autorul excepției nu se urmărește determinarea înțelesului art. 49 din Cartă în sensul stabilit prin Decizia nr. 668 din 18 mai 2011, ci verificarea compatibilității legislației naționale cu cea a Uniunii Europene, ceea ce excedează competenței Curții de Justiție a Uniunii Europene, prevăzută de art. 267 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene. Mai mult, cele solicitate de autorul excepției, respectiv regândirea tratamentului sancționator al unor infracțiuni, nu au o relevanță constituțională din perspectiva controlului de constituționalitate, ci una care ține de eventualele chestiuni de politică legislativă.

6. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate, deoarece autorul excepției compară două texte legale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

7. Prin Încheierea din 16 aprilie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 8.958/63/2014, **Tribunalul Dolj — Secția penală și pentru**

cauze cu minori a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 18¹ alin. (1) din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție, excepție ridicată de Lili Adrian Andrecă într-o cauză penală la fond în care se fac cercetări cu privire la săvârșirea infracțiunii de folosire sau prezentare cu rea-credință de documente false, inexacte sau incomplete, pentru a obține pe nedrept fonduri din bugetul general al Uniunii Europene sau din bugetele administrate de aceasta ori în numele ei, faptă prevăzută de art. 18¹ alin. (1) din Legea nr. 78/2000.

8. În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că prevederile legale menționate sunt neconstituționale, deoarece pedeapsa prevăzută de lege nu este proporțională cu pericolul social al faptei incriminate. În acest sens se arată că, spre deosebire de infracțiunea prevăzută în art. 18² alin. (1) din aceeași lege referitoare la schimbarea destinației fondurilor obținute, pedeapsa prevăzută pentru fapta de a obține în mod nelegal fonduri este mult mai mare, respectiv de la 2 la 7 ani, în timp ce pentru infracțiunea prevăzută în textul de comparație pedeapsa este de la 1 la 5 ani. O astfel de situație contravine principiului proporționalității pedepselor penale, care reprezintă o garanție a statului de drept împotriva aplicării unor pedepse arbitrare. Reglementarea criticată conduce la situații absurde și inechitabile potrivit cărora inculpatului acuzat că a folosit documente false la obținerea fondurilor și care a finalizat proiectul atingând toate obiectivele urmărite i se poate aplica o pedeapsă mult mai gravă decât dacă ar fi deturnat fondurile și nu ar fi realizat proiectul.

9. **Tribunalul Dolj — Secția penală și pentru cauze cu minori** opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

10. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

11. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

12. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție,

17. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 18¹ alin. (1) din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție, excepție ridicată de Lili Adrian Andrecă în Dosarul nr. 8.958/63/2014 al Tribunalului Dolj — Secția penală și pentru cauze cu minori.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Dolj — Secția penală și pentru cauze cu minori și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 17 noiembrie 2015.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN

precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

13. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 18¹ alin. (1) din Legea nr. 78/2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 219 din 18 mai 2000, astfel cum au fost modificate prin art. 79 pct. 12 din Legea nr. 187/2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 757 din 12 noiembrie 2012, care au următorul conținut: *„Folosirea sau prezentarea cu rea-credință de documente ori declarații false, inexacte sau incomplete, dacă fapta are ca rezultat obținerea pe nedrept de fonduri din bugetul general al Uniunii Europene sau din bugetele administrate de aceasta ori în numele ei, se pedepsește cu închisoare de la 2 la 7 ani și interzicerea unor drepturi.”*

14. Autorul excepției de neconstituționalitate susține că dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 1 alin. (3) referitor la statul de drept și art. 53 alin. (2) referitor la condițiile în care poate fi restrâns exercițiul unor drepturi sau al unor libertăți.

15. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că autorul excepției susține că infracțiunea prevăzută de art. 18¹ alin. (1) din Legea nr. 78/2000 prevede o pedeapsă mult prea mare raportat la pericolul social al faptei și prin comparație cu pedeapsa prevăzută de lege pentru infracțiunea prevăzută de art. 18² alin. (2) din aceeași lege. Or, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, *„Curtea Constituțională se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului”*, motiv pentru care Curtea constată că prezenta excepție este inadmisibilă (a se vedea în acest sens și Decizia nr. 82 din 18 februarie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 260 din 9 aprilie 2014).

16. În plus, examinarea constituționalității unui text de lege are în vedere compatibilitatea acestui text cu dispozițiile constituționale pretins a fi încălcate, iar nu compararea mai multor prevederi legale între ele și raportarea concluziei ce ar rezulta din această comparație la dispoziții ori principii ale Constituției. Procedându-se altfel s-ar ajunge inevitabil la concluzia că, deși fiecare dintre dispozițiile legale este constituțională, numai coexistența lor ar pune în discuție constituționalitatea uneia dintre ele (a se vedea Decizia nr. 463 din 12 aprilie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 431 din 21 iunie 2011).

Magistrat-asistent,
Afrodita Laura Tutunaru

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

ORDIN

privind completarea anexei la Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 86/2005 pentru reglementarea datei plății salariilor la instituțiile publice

În temeiul prevederilor art. 53 alin. (2) din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 10 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 34/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor Publice, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul finanțelor publice emite următorul ordin:

Art. I. — Anexa la Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 86/2005 pentru reglementarea datei plății salariilor la instituțiile publice, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 108 din 2 februarie 2005, cu modificările și completările ulterioare, se completează după cum urmează:

— După codul 55 „Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților” se introduc două noi coduri, codurile 56 și 57, cu următorul cuprins:

Cod în profil departamental	Denumirea ordonatorului principal de credite	Data plății salariilor
„56	Academia Oamenilor de Știință	12
57	Ministerul pentru Consultare Publică și Dialog Civic	10”

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul finanțelor publice,
Anca Dana Dragu

București, 30 decembrie 2015.
Nr. 4.141.

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

ORDIN

privind abrogarea Ordinului ministrului finanțelor publice nr. 2.281/2009 pentru aplicarea prevederilor art. 36 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2009 cu privire la rectificarea bugetară pe anul 2009 și reglementarea unor măsuri financiar-fiscale

Având în vedere dispozițiile art. III din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 46/2015 pentru stabilirea unor măsuri financiare și pentru modificarea și completarea unor acte normative,

în temeiul prevederilor art. 10 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 34/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor Publice, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul finanțelor publice emite următorul ordin:

Art. 1. — Se abrogă Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 2.281/2009 pentru aplicarea prevederilor art. 36 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2009 cu privire la rectificarea bugetară pe anul 2009 și reglementarea unor măsuri financiar-fiscale, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 487 din 14 iulie 2009, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul finanțelor publice,
Anca Dana Dragu

București, 30 decembrie 2015.
Nr. 4.142.

ACTE ALE AUTORITĂȚII DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ

AUTORITATEA DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ

NORMĂ

privind obligațiile de raportare și transparență în sistemul pensiilor facultative

Având în vedere prevederile art. 29 alin. (10) și (12), ale art. 101—104 și ale art. 108 lit. g) din Legea nr. 204/2006 privind pensiile facultative, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul dispozițiilor art. 23 lit. b), f) și h) și art. 24 lit. j) și o) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 50/2005 privind înființarea, organizarea și funcționarea Comisiei de Supraveghere a Sistemului de Pensii Private, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 313/2005, cu modificările și completările ulterioare,

în conformitate cu prevederile art. 2 alin. (1) lit. c) și d), art. 3 alin. (1) lit. b), art. 5 lit. c), art. 6 alin. (1) și (2) și ale art. 7 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității de Supraveghere Financiară, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare, în urma deliberărilor din ședința Consiliului Autorității de Supraveghere Financiară din data de 16 decembrie 2015,

Autoritatea de Supraveghere Financiară emite prezenta normă.

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. — Prezenta normă reglementează obligațiile de raportare și transparență în sistemul pensiilor facultative.

Art. 2. — Prezenta normă se aplică următoarelor categorii de entități, denumite în continuare *entități raportoare*:

a) administratori de fonduri de pensii facultative, denumiți în continuare *administratori*;

b) depozitari ai fondurilor de pensii facultative, denumiți în continuare *depozitari*;

c) brokeri de pensii private.

Art. 3. — (1) Termenii și expresiile utilizate în prezenta normă au semnificația prevăzută la art. 2 din Legea nr. 204/2006 privind pensiile facultative, cu modificările și completările ulterioare, denumită în continuare *Lege*.

(2) De asemenea, în înțelesul prezentei norme, termenii și expresiile de mai jos au următoarea semnificație:

a) *format de raportare* — format standardizat folosit de sistemul informatic de raportări pentru transferul de date, respectiv standardul formatului de raportare Extensible Markup Language, denumit în continuare *XML*;

b) *indicatori primari* — date și informații colectate de către Autoritatea de Supraveghere Financiară, denumită în continuare *A.S.F.*, prin intermediul sistemului informatic de raportări;

c) *instrucțiuni tehnice* — reguli prin care se stabilesc cerințele minime de raportare specifice fiecărui raport periodic;

d) *raport periodic* — un set de indicatori primari solicitați de *A.S.F.*, care se regăsesc într-un formular de raportare și au aceeași periodicitate de transmitere și același termen de raportare;

e) *sistem informatic de raportări* — sistemul informatic prin care *A.S.F.* colectează indicatori primari de la entitățile raportoare, denumit în continuare *SIR*.

CAPITOLUL II

Obligațiile entităților raportoare

SECȚIUNEA 1

Dispoziții generale privind rapoartele periodice

Art. 4. — (1) Rapoartele periodice se completează de către entitățile raportoare conform documentelor justificative.

(2) Rapoartele periodice transmise trebuie să fie reale, corecte și complete.

(3) În cazul în care nu există date, rapoartele periodice sunt completate cu zero.

(4) Rapoartele periodice se completează în limba română.

Art. 5. — (1) Entitățile raportoare transmit *A.S.F.*:

a) numele, funcția și datele de contact ale persoanelor responsabile cu întocmirea și transmiterea raportărilor;

b) structura organizatorică din care face parte fiecare persoană dintre cele menționate la lit. a);

c) numele, funcția și datele de contact ale persoanelor care asigură conducerea structurilor organizatorice menționate la lit. b).

(2) Administratorul are obligația de a transmite *A.S.F.* informațiile prevăzute la alin. (1), inclusiv pentru persoanele responsabile cu publicarea informațiilor pe pagina de internet a administratorului, conform prevederilor prezentei norme.

(3) Orice modificare a informațiilor prevăzute la alin. (1) și (2) se transmite *A.S.F.* în ziua lucrătoare următoare apariției acesteia.

(4) Informațiile prevăzute la alin. (1)—(3) se transmit *A.S.F.*, conform anexei nr. 7, sub semnătura electronică extinsă a persoanei care asigură conducerea activității pentru care se întocmesc raportări sau a persoanei responsabile cu întocmirea și transmiterea rapoartelor, în baza regulamentelor interne ale entității raportoare, precum și a responsabilităților corespunzătoare fișei de post.

Art. 6. — (1) Entitățile raportoare transmit *A.S.F.* toate rapoartele periodice, în format electronic, sub semnătura electronică extinsă a persoanei care asigură conducerea activității pentru care se întocmesc raportări sau a persoanei responsabile cu întocmirea și transmiterea rapoartelor, după caz, cu excepția situațiilor în care se prevede altfel.

(2) Rapoartele prevăzute la alin. (1) sunt transmise în formatul standard de raportare XML, conform instrucțiunilor tehnice de raportare, cu excepția situațiilor în care se prevede altfel.

(3) Pentru transmiterea electronică, entitățile raportoare au obligația de a se înregistra ca utilizatori în aplicația *SIR*.

Art. 7. — La solicitarea *A.S.F.*, entitățile raportoare transmit rapoartele periodice pe suport hârtie, sub semnătura reprezentantului legal, respectiv a persoanei mandatate să le reprezinte în relația cu *A.S.F.*, după caz.

Art. 8. — Entitățile raportoare sunt obligate să pună la dispoziția *A.S.F.*, la cerere, în forma și în termenul stabilit de aceasta, informațiile și documentele care să evidențieze și să justifice operațiunile privind activitatea desfășurată, sub toate aspectele sale.

SECȚIUNEA a 2-a

Obligațiile de raportare ale administratorilor pentru activitatea fondurilor de pensii facultative

Art. 9. — Administratorii au obligația să întocmească și să transmită pentru activitatea fiecărui fond de pensii facultative rapoartele periodice, în formatul standard de raportare XML, în structura și la termenele stabilite de A.S.F.

Art. 10. — Pentru activitatea fiecărui fond de pensii facultative, administratorul întocmește și transmite A.S.F. situațiile financiare anuale și raportările contabile semestriale, conform reglementărilor contabile în vigoare.

Art. 11. — Anual, planul de audit intern aprobat de consiliul de administrație sau consiliul de supraveghere, după caz, se transmite A.S.F. până la data de 31 ianuarie a anului pentru care urmează a se efectua misiunile de audit intern, conform anexei nr. 13.

Art. 12. — (1) Semestrial, raportul de audit intern, cuprinzând misiunile de audit intern desfășurate la nivelul fiecărui fond de pensii facultative, se transmite A.S.F., conform anexei nr. 14.

(2) Semestrial, raportul de control intern, cuprinzând acțiunile de control intern desfășurate la nivelul administratorului și la nivelul fiecărui fond de pensii facultative, se transmite A.S.F., conform anexei nr. 15.

(3) Semestrial, raportul de risc, cuprinzând activitățile de administrare a riscurilor desfășurate la nivelul administratorului și la nivelul fiecărui fond de pensii facultative, se transmite A.S.F., conform anexei nr. 16.

(4) Rapoartele semestriale prevăzute la alin. (1)—(3) se transmit A.S.F. până la finalul lunii august a anului în curs pentru raportarea aferentă semestrului I, respectiv până la finalul lunii februarie a anului următor pentru raportarea aferentă semestrului II.

Art. 13. — (1) Trimestrial, administratorul calculează și raportează A.S.F. rata de rentabilitate a fiecărui fond de pensii facultative, în ultima zi lucrătoare a fiecărui trimestru, pentru perioada ultimelor 24 de luni anterioare datei efectuării calculului, conform anexei nr. 17.

(2) Administratorul publică pe pagina proprie de internet rata de rentabilitate a fiecărui fond de pensii facultative pe care îl administrează în a patra zi lucrătoare de la încheierea trimestrului.

Art. 14. — (1) Lunar, administratorul întocmește pentru activitatea fiecărui fond de pensii facultative următoarele rapoarte:

a) soldurile conturilor individuale ale participanților, conform anexei nr. 1A;

b) situația transferurilor de tip „IN”, conform anexei nr. 1B;

c) situația transferurilor de tip „OUT” și utilizarea activului personal al participanților, conform anexei nr. 1C;

d) structura numărului de participanți, conform anexei nr. 1D;

e) situația contului colector al fondului de pensii, conform anexei nr. 1E;

f) balanța contabilă de verificare analitică, conform anexei nr. 8;

g) situația tranzacțiilor OTC, conform anexei nr. 18.

(2) Rapoartele lunare prevăzute la alin. (1) lit. d) și g) se transmit A.S.F. în termen de 2 zile lucrătoare ale lunii următoare celei pentru care se face raportarea.

(3) Rapoartele lunare prevăzute la alin. (1) lit. a), b), c) și e) se transmit A.S.F. în termen de 7 zile lucrătoare ale lunii următoare celei pentru care se face raportarea.

(4) Raportul lunar prevăzut la alin. (1) lit. f) se transmite A.S.F. până la data de 25 a lunii următoare celei pentru care se face raportarea.

Art. 15. — (1) Săptămânal, administratorul întocmește pentru activitatea fiecărui fond de pensii facultative următoarele rapoarte:

a) situația activelor investite și a obligațiilor fondului de pensii, conform anexei nr. 2;

b) situația detaliată a investițiilor, conform anexei nr. 4.

(2) Raportul săptămânal prevăzut la alin. (1) lit. a) se transmite A.S.F. în a doua zi lucrătoare a săptămânii următoare celei pentru care se face raportarea, detaliat pentru fiecare zi calendaristică a săptămânii anterioare, inclusiv pentru zilele nelucrătoare.

(3) Raportul săptămânal prevăzut la alin. (1) lit. b) se transmite A.S.F. în a doua zi lucrătoare a săptămânii următoare celei pentru care se face raportarea, pentru ultima zi lucrătoare a săptămânii anterioare.

(4) În cazul în care ultima zi calendaristică a lunii nu corespunde cu ultima zi lucrătoare a săptămânii pentru care se realizează raportarea conform prevederilor alin. (3), raportul prevăzut la alin. (1) lit. b) se întocmește și pentru ultima zi calendaristică a lunii, transmiterea acestuia realizându-se în termen de 2 zile lucrătoare ale lunii următoare celei pentru care se face raportarea.

(5) A.S.F. poate decide ca raportul prevăzut la alin. (1) lit. b) să fie întocmit și transmis zilnic.

Art. 16. — (1) Zilnic, administratorul întocmește pentru activitatea fiecărui fond de pensii facultative un raport privind situația valorii activului net, conform anexei nr. 3.

(2) Raportul zilnic prevăzut la alin. (1) se transmite A.S.F. în ziua lucrătoare următoare celei pentru care se face raportarea.

SECȚIUNEA a 3-a

Obligațiile de raportare ale administratorilor pentru activitatea proprie

Art. 17. — Administratorii au obligația să întocmească și să transmită pentru activitatea proprie rapoartele periodice, în formatul standard de raportare XML, în structura și la termenele stabilite de A.S.F.

Art. 18. — Administratorul întocmește și transmite A.S.F., pentru activitatea proprie, situațiile financiare anuale și raportările contabile semestriale, conform reglementărilor contabile în vigoare.

Art. 19. — Administratorul întocmește și transmite A.S.F. raportul actuarial anual, până la data de 31 ianuarie a anului următor celui pentru care se face raportarea, conform anexei nr. 11.

Art. 20. — (1) Lunar, administratorul întocmește, pentru activitatea proprie, balanța contabilă de verificare analitică, până la data de 25 a lunii următoare celei pentru care se realizează, în formatul prevăzut în anexa nr. 8.

(2) Raportul prevăzut la alin. (1) se transmite A.S.F. pentru lunile iunie și decembrie, până la data de 25 a lunii următoare celei pentru care se face raportarea.

Art. 21. — (1) Lunar, administratorul întocmește, pentru activitatea proprie, declarația privind taxa de administrare, conform anexei nr. 5.

(2) Raportul lunar prevăzut la alin. (1) se transmite A.S.F. până la data de 15 a lunii următoare celei pentru care se face raportarea.

SECȚIUNEA a 4-a

**Obligațiile de raportare ale depozitarilor
fondurilor de pensii facultative**

Art. 22. — Depozitarii au obligația să întocmească și să transmită rapoartele periodice, în formatul standard de raportare XML, în structura și la termenele stabilite de A.S.F.

Art. 23. — (1) Lunar, depozitarul întocmește următoarele rapoarte:

a) declarația privind taxa de funcționare, conform anexei nr. 6;

b) situația activelor care acoperă provizionul tehnic, conform anexei nr. 9.

(2) Raportul lunar prevăzut la alin. (1) lit. a) se transmite A.S.F. până la data de 15 a lunii următoare celei pentru care se face raportarea.

(3) Raportul lunar prevăzut la alin. (1) lit. b) se transmite A.S.F. în prima zi lucrătoare a fiecărei luni, pentru ultima zi calendaristică a lunii anterioare.

Art. 24. — (1) Zilnic, depozitarul întocmește pentru activitatea fiecărui fond de pensii facultative situația valorii activului net, conform anexei nr. 3.

(2) Raportul zilnic prevăzut la alin. (1) se transmite A.S.F. în fiecare zi lucrătoare următoare celei pentru care se face raportarea.

SECȚIUNEA a 5-a

Obligațiile de raportare ale brokerilor de pensii private

Art. 25. — Brokerii de pensii private întocmesc și transmit A.S.F. situațiile financiare anuale și raportările contabile semestriale, conform reglementărilor contabile în vigoare.

CAPITOLUL III

Obligațiile de informare și transparență

Art. 26. — (1) Conform prevederilor art. 100 alin. (1) din Lege, administratorul publică pe pagina proprie de internet, cel târziu la data de 31 mai a fiecărui an, un raport anual de informare a participanților cu informații corecte și complete despre activitatea desfășurată în anul calendaristic precedent.

(2) Raportul anual prevăzut la alin. (1) se transmite A.S.F. în același termen și va conține informațiile prevăzute la art. 101 din Lege, precum și cel puțin următoarele:

a) principiile investiționale ale schemei de pensii facultative administrate și rezultatele aplicării lor;

b) riscurile generate de factori interni sau de factori externi care au avut un impact negativ asupra activității administratorului și/sau a fondurilor de pensii facultative, precum și modul în care au fost gestionate;

c) costurile de administrare totale și defalcate pe categorii;

d) principiile relației dintre administrator și participanții fondului de pensii facultative și modul de derulare pe parcursul anului;

e) politica de investiții a administratorului prevăzută la art. 86 alin. (1) din Lege și rezultatele aplicării ei, pe fiecare componentă;

f) prezentarea portofoliului de investiții pe tipuri de investiții și a deținerilor pe fiecare tip de investiție;

g) ratele de rentabilitate de la sfârșitul fiecărui trimestru din anul pentru care se întocmește raportul.

Art. 27. — (1) Conform prevederilor art. 103 alin. (1) din Lege, administratorul transmite în scris, gratuit, fiecărui participant, până la data de 15 mai a fiecărui an, la ultima adresă

de corespondență comunicată, o scrisoare de informare cu privire la situația activului personal al participantului la data de 31 decembrie a anului precedent.

(2) Scrisoarea prevăzută la alin. (1) trebuie să conțină minimum de informații, conform anexei nr. 10.

(3) Administratorul este obligat să ia toate măsurile necesare astfel încât să se respecte confidențialitatea informațiilor referitoare la datele personale ale participanților la fondurile de pensii facultative potrivit legislației referitoare la protecția datelor cu caracter personal.

Art. 28. — (1) Conform prevederilor art. 104 din Lege, administratorul întocmește și transmite A.S.F., până la data de 15 aprilie, un raport anual care oferă o imagine reală, corectă și completă asupra activității de administrare a fondului/fondurilor de pensii facultative.

(2) Raportul anual prevăzut la alin. (1) cuprinde informațiile prevăzute la art. 104 alin. (1) lit. a)—d) din Lege, precum și cel puțin următoarele:

a) date privind identificarea administratorului, conducerea, organizarea și funcționarea acestuia, precum și organigrama, cu specificarea numărului mediu de persoane alocate fiecărui departament;

b) date privind identificarea fiecărui fond de pensii facultative, a depozitarului și a auditorului acestuia;

c) informații privind evoluția numărului de participanți la fiecare fond de pensii facultative;

d) analiza respectării regulilor de investire conținute în declarația privind politica de investiții, modificările survenite în timpul anului și motivele care au determinat eventualele modificări;

e) activitatea și strategia privind marketingul în domeniul pensiilor facultative;

f) managementul riscului investițional, metodele de evaluare utilizate și rezultatele administrării acestuia;

g) managementul riscului operațional, metodele de evaluare utilizate și rezultatele administrării acestuia;

h) conformitatea cu legislația în vigoare și cu reglementările interne ale administratorului în efectuarea operațiunilor;

i) informații cu privire la cheltuielile de administrare suportate de administrator și cheltuielile de administrare suportate de fiecare fond de pensii facultative, detaliate pe fiecare componentă;

j) informații cu privire la plățile de disponibilități bănești care s-au efectuat din fiecare fond de pensii facultative, detaliate pe tipuri de plăți;

k) analiza sesizărilor primite de la participanți, modul de soluționare a acestora și măsurile întreprinse;

l) analiza desfășurării activității de audit intern și măsurile întreprinse.

(3) Raportul anual prevăzut la alin. (1) este însoțit de:

a) situațiile financiare anuale ale fiecărui fond de pensii facultative, întocmite și aprobate conform legislației în vigoare;

b) situațiile financiare anuale ale administratorului, întocmite și aprobate conform legislației în vigoare.

(4) Auditorul financiar emite o opinie cu privire la raportul prevăzut la alin. (1), cu respectarea prevederilor art. 104 alin. (2) din Lege.

(5) Raportul prevăzut la alin. (1) însoțit de raportul auditorului financiar, prevăzut la alin. (4), se transmite de către administrator A.S.F. pe suport hârtie, până la data de 15 aprilie a fiecărui an.

Art. 29. — (1) Administratorul are obligația de a publica pe pagina proprie de internet, în termen de 5 zile lucrătoare de la transmiterea lor către A.S.F.:

- a) situațiile financiare anuale ale fiecărui fond de pensii facultative, conform reglementărilor contabile în vigoare;
- b) situațiile financiare anuale ale administratorului fondului de pensii facultative, conform reglementărilor contabile în vigoare;
- c) raportările contabile semestriale ale fiecărui fond de pensii facultative, conform reglementărilor contabile în vigoare;
- d) raportările contabile semestriale ale administratorului fondului de pensii facultative, conform reglementărilor contabile în vigoare.

(2) Lunar, pentru activitatea fiecărui fond de pensii facultative, administratorul are obligația de a publica pe pagina proprie de internet, în termen de 10 zile lucrătoare de la încheierea lunii anterioare, următoarele informații:

- a) numărul total de participanți ai fondului de pensii facultative și structura acestora pe grupe de sex și vârste, respectiv: până la 19 ani, între 20—24 ani, între 25—29 ani, între 30—34 ani, între 35—39 ani, între 40—44 ani, între 45—49 ani, între 50—54 ani, între 55—59 ani, 60—64 ani și peste 65 de ani;

b) valoarea contribuțiilor brute încasate de fondul de pensii facultative;

- c) structura portofoliului de investiții, conform anexei nr. 12.

(3) Săptămânal, administratorul are obligația de a publica, în a doua zi lucrătoare a săptămânii, pe pagina proprie de internet, pentru ultima zi lucrătoare a săptămânii precedente, următoarele informații referitoare la activitatea fiecărui fond de pensii facultative:

- a) valoarea activului total al fondului de pensii facultative;
- b) valoarea activului net al fondului de pensii facultative;
- c) numărul total de unități de fond ale fondului de pensii facultative;
- d) valoarea unitară a activului net.

(4) Informațiile și datele publicate pe pagina proprie de internet a administratorului sunt salvate în format arhivat și rămân publicate pe o perioadă de 5 ani din momentul publicării pe pagina de internet.

(5) Informațiile și datele publicate pe pagina proprie de internet a administratorului trebuie să fie structurate, vizibile și ușor accesibile.

(6) Pe pagina de start a site-ului administratorului trebuie să existe linkuri interne către informațiile prevăzute la alin. (1)—(3).

Art. 30. — (1) Administratorul are obligația de a publica pe pagina proprie de internet, pentru fiecare fond de pensii facultative, odată cu situațiile financiare anuale și structura portofoliului de investiții, prevăzută în anexa nr. 12, detaliată, pentru fiecare instrument financiar și pentru fiecare emitent, cu date referitoare la valoarea actualizată în lei și ponderea deținută în activul total al fondului de pensii facultative la data de 31 decembrie.

(2) Administratorul are obligația de a publica pe pagina proprie de internet, pentru fiecare fond de pensii facultative, până la data de 1 octombrie a fiecărui an, structura portofoliului de investiții, prevăzută în anexa nr. 12, detaliată, pentru fiecare instrument financiar și pentru fiecare emitent, cu date referitoare la valoarea actualizată în lei și ponderea deținută în activul total al fondului de pensii facultative la data de 30 iunie.

Art. 31. — Cuantumul tarifului perceput de administrator pentru informațiile prevăzute la art. 103 alin. (5) din Lege nu poate depăși costul efectiv al punerii la dispoziție a informațiilor.

CAPITOLUL IV Răspundere juridică

Art. 32. — Entitățile raportoare sunt răspunzătoare pentru prejudiciile create prin neîndeplinirea sau îndeplinirea necorespunzătoare a obligațiilor de raportare și transparență.

Art. 33. — (1) Constituie contravenții următoarele fapte:

- a) neraportarea, raportarea cu întârziere sau raportarea de date sau informații eronate către A.S.F.;
- b) nerespectarea prevederilor referitoare la informarea participanților;
- c) nerespectarea prevederilor referitoare la cerințele de publicare a informațiilor pe pagina proprie de internet.

(2) Săvârșirea de către entitatea raportoare a vreuneia din faptele prevăzute la alin. (1) se sancționează conform prevederilor art. 38 lit. c), art. 120 alin. (1), art. 121 alin. (1) lit. k), alin. (2)—(11), art. 122 și art. 122¹ din Lege.

CAPITOLUL V Dispoziții finale

Art. 34. — (1) Administratorul asigură reprezentanților A.S.F. accesul nelimitat la sistemul informatic de gestiune al operațiunilor fondului de pensii facultative la sediul administratorului, precum și la toate sistemele informatice utilizate în vederea ducerii la îndeplinire a obiectului de activitate.

(2) A.S.F. poate solicita entităților raportoare și auditorului financiar să furnizeze informații privind toate aspectele activității desfășurate, inclusiv orice detalii, clarificări și explicații, precum și să pună la dispoziție toate documentele aferente acestora, conform actelor normative aplicabile.

(3) Transmiterea către A.S.F. a informațiilor prevăzute la alin. (2) nu constituie o încălcare a obligației de păstrare a secretului profesional, neputând atrage răspunderea entității în cauză.

(4) Rapoartele și informațiile prevăzute la alin. (1) și (2) se transmit de către persoanele responsabile conform art. 5 și se semnează olograf sau cu semnătură electronică extinsă.

Art. 35. — Termenele prevăzute de prezenta normă care expiră într-o zi de sărbătoare legală sau într-o zi nelucrătoare se prelungesc până în următoarea zi lucrătoare.

Art. 36. — Anexele nr. 1A, 1B, 1C, 1D, 1E și 2—18*) fac parte integrantă din prezenta normă.

Art. 37. — Prezenta normă se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și intră în vigoare la data de 1 februarie 2016.

Art. 38. — La data intrării în vigoare a prezentei norme se abrogă Norma nr. 11/2010 privind obligațiile de raportare și transparență în sistemul pensiilor facultative, aprobată prin Hotărârea Comisiei de Supraveghere a Sistemului de Pensii Private nr. 21/2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 605 și 605 bis din 26 august 2010, cu modificările și completările ulterioare, precum și orice alte dispoziții contrare.

Președintele Autorității de Supraveghere Financiară,
Mișu Negrițoiu

București, 17 decembrie 2015.
Nr. 25.

*) Anexele nr. 1A—1E și nr. 2—18 se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 6 bis, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul al Regiei Autonome „Monitorul Oficial”, București, șos. Panduri nr. 1.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2016 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	1.310	360	131
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	600		55
8.	Colecția Legislația României	500	130	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	800		75

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2016 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	70 lei/an
--	-----------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
 Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

